

Dosar nr.
TRIBUNALUL TIMIȘ

**SENTINTA CIVILA NR. 306/CA
DECIZIA 3/2006**

Pe rol fiind solutionarea cauzei privind pe reclamanta I împotriva pârâtelor
DGFP TIMIS și AFP TIMIȘOARA, având ca obiect anulare acte.

Procedura completa.

Reprezentanta reclamantei pune concluzii de admitere a acțiunii , anularea actelor atacate fără cheltuieli de judecata arătândcă reclamanta nu este-comerciant,nu sunt îndeplinite cele doua condiții prevăzute de art.7 din C.com,în subsidiar dacă se constată că reclamanta a efectuat acte de comert să se dispună anularea parțială a actelor cu luare în considerare a cheltuielilor realizate de reclamantă în realizarea venitului pe care organele fiscale considera că este impozabil.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii civile de față,constată că

Prin cererea adresata direct acestei instanțe si înregistrata sub nr...., reclamanta I a solicitat in contradictoriu cu paratele DGFP Timiș și AFP Timișoara ca prin hotărârea judecătorească ce se va da, să se dispună anularea deciziei nr.5/3 /9.01.2006 emisa de parata 1 , anularea procesului verbal încheiat la data de ...de pârâta .

In motivarea actiunii , reclamanta arată ca la data de ... AFP Timișoara a întocmit procesul verbal de control prin care a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plata a sumei de ... lei reprezentând diferente de impozit pe venitul global pe anii 2002 și 2003,dobânzi și penalități aferente. Organul fiscal a stabilit că în perioada 2002-2003 reclamanta a achizitionat din străinătate 8 autoturisme,pe care ulterior le-a vândut către diverse persoane fizice. Aceste operatiuni au fost calificate de către organul fiscal ca fiind importuri ilegale reținând că reclamanta are calitatea de comerciant, că avea obligația de a detine autorizație de import și autorizatie de comerciant, că nu a declarat veniturile realizate din aceste operațiuni

Împotriva acestui proces verbal a formulat contestatie care a fost soluționată de DGFP Tîmiș prin suspendarea solutionarii cererii în 12.11.2004, iar ulterior prin respingerea contestației prin decizia 5/3/2006.

Este reținut incorect prev.art.7 din C.com, acesta instituind doua conditii cumulative pentru a avea calitatea de comerciant :să săvârșească acte de comerț și săvârșirea faptelor d de comert să fie ca o profesiune obișnuită.

Operațiunile de cumpărare a mașinilor nu au fost efectuate cu scopul de revânzarea

Se mai invocă și prevederile art.9 c.com., reclamanta făcând acte izolate de comerț. Se invocă faptul ca nu există nicio dispozitie legală care-să prevadă numărul minim de operațiuni ce trebuie efectuate pentru ca să existe obligatia de înregistrare la organul fscâl, obligația de a detine autorizatie de import, autorizatie de comerciant precum și de a plăti impozit pe venitul obținut în urma acestor operațiuni.

Organele fiscale au interpretat subiectiv și eronat prev.art.15 din OG 7/2001,categoriile de venituri impozabile fiind impuse de legiuitor și nu de organul fiscal.

Prin întâmpinare, DGFP Timiș a solicitat respingerea actiunii deoarece își mentin punctul de vedere exprimat prin decizie si arata ca in fapt , in baza adresei nr.. emisa de IPJ Timiș , in

urma verificărilor efectuate , organele fiscale au constatat, in baza documentelor puse la dispoziție de către organele de politie, că reclamanta , in cursul anilor 2002 si 2003 a importat mai multe autoturisme din Germania pe care le-a comercializat la diferite persoane in România.

Această activitate efectuată pe o perioada de doi ani in care reclamanta a adus repetat din străinătate autoturisme si apoi le-a valorificat in interesul propriu , obținând beneficii, face parte din categoria activităților și faptelor de comert care sunt reglementate de legea f scala, in sensul declarării veniturilor obtinute din practicarea unor asemenea activități .

În motivare arată că debitele au fost stabilite de organele fiscale pe baza declaratiilor cumpărătorilor autoturismelor, chitantele emise de vamă pentru achitarea accizelor și TVAului aferent prețului de catalog a fiecărui autoturism, precum și în baza contractelor de vânzare-cumpărare a autoturismelor de către clientii români, documente ce au stat la baza stabilirii impozitului pe venit cât și a accesoriilor aferente, prin decizii de impunere, datorate de către petent potrivit OG. Nr.7/2001 privind impozitul pe venit.

Se mai arată că potrivit prev.art.63 din OG. Nr.7/2001 contribuabilii care realizează venituri din fapte de comerț sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, în patru rate egale până la data de 15 a ultimei luni din fiecare trimestru, și având în vedere că autoturismele au fost aduse în țară în-scopul-revânzării, reclamantul a realizat venituri pe care avea obligația de a le declara la organul fiscal în vederea impunerii.

In sensul celor de mai sus , Hotărârea nr.54/16.01.2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.7/2001 privind impozitul pe venit precizează : „, sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comert de către persoane fizice sau asociații fără personalitate juridica , din prestări de servicii , altele decât cele realizate din profesii libere , precum si cele obtinute din practicarea unei meserii. Principalele activități care constituie fapte de comert sunt : activități de producție , activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării.

Fata de ultimul text de lege , parata arata ca rezulta fără putință de tăgadă ca reclamanta a adus in tara autoturisme in scopul revânzării , realizând venituri pe care avea obligația de a le declara la organul fiscal in vederea impozitării acestora , prin completarea unei declaratii cu veniturile estimative a le realiza in anul fiscal respectiv, potrivit OG nr.7/2001, art.63.

La termenul de judecată din data de 21.04.2006, reclamanta își precizează actiunea în sensul că solicită admiterea în parte a actiunii,anularea în parte a actelor atacate reținând că organele fiscale nu au luat în considerare la stabilirea impozitului a cheltuielilor realizate .

In probatoriu instanta a încuviințat proba cu expertiza tehnica în contabilitate, efectuată de expert G.

Din actele si lucrările dosarului, instanta retine ca:

Prin procesul verbal de control încheiat in data de ... de către AFP Timișoara, s-a stabilit in sarcina reclamantei obligația de plata a sumei de ... lei reprezentând diferentă IVG 2002 și 2003 cu dobânzi si penalități, verificarea având loc în baza adresei IPJ Timiș privind stabilirea quantumului impozitului datorat bugetului de stat urmare a faptelor de comert cu autoturisme, fără autorizație și fără a declara la organul fiscal veniturile realizate in anii 2003 si 2004.

Împotriva acestui proces-verbal-de -control reclamanta a formulat contestatie care a fost respinsa prin decizia nr.5/3/2006 , care a reținut că având in vedere ca autoturismele au fost aduse in țară in scopul revânzării, reclamanta efectuând astfel fapte de comerț in urma comercializării i acestora a realizat venituri pe care avea obligația să le declare la organul fiscal in vederea impozitării, completând o declaratie cu veniturile estimate a le realiza in anul fiscal respectiv conform OG nr.7/2001 art.63. In baza acestei declaratii, organul fiscal emite decizia de impunere pentru plăți anticipate conform căreia contribuabilul este obligat sa plătească impozit aferent veniturilor declarate, regularizarea impozitului aferent veniturilor efectiv realizate făcându-se la sfârșitul anului pe baza declarației anuale de venit astfel organul fiscal din cadrul AFPM Timișoara, prin procesul verbal de control încheiat la data de

10.09.2004, în mod legal a stabilit obligația fiscală în suma de ... lei reprezentând impozit pe venitul plus accesoriile aferente, motiv pentru care s-a respins ca neîntemeiată contestația.

Împotriva deciziei, reclamanta a formulat contestație, pe care tribunalul o considera neîntemeiată urmând să o respingă pentru următoarele considerente:

În anii 2002 și 2003 reclamanta a adus din CE un număr de 8 autoturisme pe care le-a comercializat în România, fără a deține autorizație în acest sens și fără a declara la organele fiscale venitul obținut.

Motivul invocat de către reclamantă ca nu a efectuat activități de cumpărare în scopul revânzării și ca aceste autovehicule au fost bunuri proprii în scopul utilizării pentru nevoi personale, nu poate fi luat în considerare întrucât reclamanta a introdus în țară un număr mare de autovehicule 8 în decurs de doi ani, a plătit taxele vamale și apoi le-a revândut la scurt timp, ceea ce denota faptul ca le-a adus cu scopul de revânzare. De altfel în fața organelor de cercetare penală, reclamanta a recunoscut că a adus mașinile pentru a le revinde, neavând alt mijloc de existență, nefiind angajată.

În conformitate cu art. 15 din OG 7/2001, norma aplicabilă raporturilor juridice la data realizării venitului „(1) În înțelesul prezentei ordonanțe, veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente. (2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii., iar pct.4 din HG 54/2003 arată că „4. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asociații iară personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum și cele obținute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comerț sunt: activități de producție; activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării, organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive și altele asemenea; activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare și altele asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul; vânzarea în regim de consignatie a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate; activități de editare, imprimare, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, și altele asemenea; transport de bunuri și de persoane; alte activități definite în Codul comercial.”

Conform art. 63 din HG 54/2003 „(1) Contribuabilii, precum și asociațiile- iară personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal, sunt obligate să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Face excepție de la prevederile acestui alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care au realizat pierderi și cei care au început activitatea în cursul anului fiscal sau au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care din motive obiective estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun o dată cu declarația specială și declarația estimativă de venit.

(3) Contribuabilul care încetează să mai aibă domiciliul în România are obligația să depună

la organul fiscal competent o declarație a veniturilor impozabile curinzând veniturile realizate până la acel moment.”

Reclamanta nu este persoana fizică autorizată și nici nu a depus la organul fiscal o declarație de venituri în baza căreia să se calculeze impozitul pe venit.

Reclamanta deși recunoaște că nu este persoana fizică autorizată și consideră că nu a făcut acte de comerț, solicită ca organele fiscale să deducă din veniturile realizate cheltuielile cu drumul, cazarea, etc cheltuieli ce ar fi deductibile în opinia sa în baza art.10 din OG 7/2001, deci să-i aplice regulile de calcul pentru statutul pe care de fapt îl contestă.

Reglementările invocate nu i se pot aplica reclamantei întrucât potrivit art. art. 16 „(1) Venitul net din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(2) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile.

(3) Venitul brut cuprinde sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură, inclusiv contravaloarea bunurilor din patrimoniul afacerii, rămase după încetarea definitivă a activității. Nu sunt considerate venituri brute sumele primite sub formă de credite.”și

„ 2. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidentele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea regulilor prevăzute în normele metodologice date în aplicarea art. 10 din ordonanță.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercitiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.”Mai mult,cheltuielile pe care solicită a fi deduse - din venitul considerat ca bază impozabilă,nu a depus nici un act justificat - chitanțe în acest sens,motiv pentru care nu poate fi reținută solicitarea reclamantei.

Cheltuielile pe care reclamanta solicită să fie deduse nu îndeplinesc condițiile de mai sus, în sensul că nu sunt cuprinse în exercitiul financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, nu sunt justificate cu documente, pentru ca reclamanta nu a ținut o evidență contabilă a acestora.

Pentru aceste considerente, tribunalul constată și reține că actele întocmite de către pârâte sunt temeinice și legale, ca acțiunea reclamantei este neîntemeiată, motiv pentru care o va respinge în temeiul art. 18 din L.554/2004.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta I domiciliată în.... împotriva paratelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș și Administrația Finanțelor Publice Timișoara,